Raad van State

200708314/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/38559 en 07/38561 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 november 2007 in het geding tussen:

mede voor haar minderjarig kind

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van
(hierna: de vreemdeling), mede voor haar minderjarig kind, om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200700590/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden

te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.1.3. Gelet op dit beoordelingskader dient de rechter in geval van een besluit op een herhaalde aanvraag, direct te treden in de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor bedoeld. Nu de voorzieningenrechter heeft overwogen dat het besluit van 10 oktober 2007 ten aanzien van de bewijskracht van de overgelegde documenten een draagkrachtige motivering ontbeert, terwijl geen eigen oordeel is gegeven over deze documenten en evenmin is bezien of de feiten of omstandigheden waarop de documenten betrekking hebben niet reeds bij de eerdere aanvraag naar voren hadden kunnen, en derhalve behoren te, worden gebracht, is het hoger beroep reeds hierom gegrond.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met *inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.*

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 november 2007 in zaak nr. 07/38559;
III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

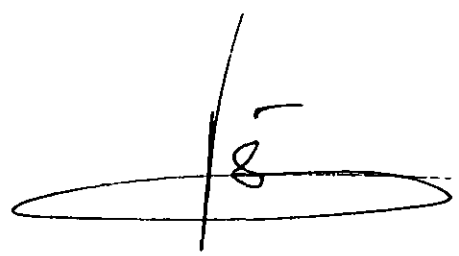
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

348-553.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 07/38561 (voorlopige voorziening)
Awb 07/38559 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

IND loket.e:			Zwolle
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum			
Brieinr:			
IND ontvangst datum:	21 NOV 2007		
Registratie in INDIS	naam mdw:	her Horst	
	datum:	21/11-07	unit: 33 V
Invoer-controle	naam mdw:		
	datum:		unit

geboren op
mede ten behoeve van haar minderjarige kind

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0210.25.2014,
verzoekster,
gemachtigde mr. P.L.M. Stieger, advocaat te Waalwijk;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1. Procesverloop

Op 25 oktober 2002 heeft verzoekster een aanvraag om toelating ingediend. Op die aanvraag is op 16 mei 2006 beslist. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van 18 december 2006 ongegrond verklaard.
Op 4 oktober 2007 heeft verzoekster opnieuw aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 10 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 10 oktober 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 10 oktober 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is ter zitting van 2 november 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door de mr. P.L.M. Stieger, gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing in beroep moet worden verboden.
Omdat het beroep is gericht tegen een besluit op een herhaalde aanvraag zal de rechter toetsen of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Als daarvan sprake is zal de rechter toetsen of die feiten of omstandigheden een nieuwe beoordeling rechtvaardigen; dat is niet het geval indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.2 Verzoekster heeft aan haar herhaalde aanvraag de volgende documenten ten grondslag gelegd.

1. Brief van Ministerie van Binnenlandse Zaken Lofa County van 28 maart 2007;
2. Brief Headquarters Lofa County Police Detachment van 18 mei 2007;
3. Brief Ambassade van Liberia in Brussel, nr. 328/LEB/2007 van 15 juni 2007;
4. Brief Ambassade van Liberia in Brussel, nr. 525/LEB/2007 van 7 september 2007, voorzien van een foto.

Voorts heeft verzoekster aangegeven dat zij met deze documenten haar problemen in het land van herkomst wil onderbouwen, dat zij wordt verdacht van spionage voor de rebellen en dat zij ervan wordt verdacht de oorzaak te zijn van de dood van twee jongens. Daarnaast stelt zij te zijn verkracht door drie soldaten tijdens de oorlog in Greystone in 1996. Voorts was haar partner , één van de commandanten van de rebellengroep en de vader van haar zoon. Verzoekster heeft hierover niet eerder verklaard uit angst dat haar echtgenoot erachter zou komen.

2.3 Verzoekster voert ten aanzien van de legalisering aan dat sommige documenten, met name die van de Liberiaanse ambassade, onderling naar elkaar verwijzen en de echtheid en waarachtigheid van de documenten daarmee temeer vaststaat. De Liberiaanse ambassade legaliseert de documenten van Ministerie van Binnenlandse Zaken Lofa County en van Headquarters Lofa County Police Detachment met het stempel "seen and certified", het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft vervolgens de handtekening van de consul bevestigd. Vanzelfsprekend kan de Kmar de inhoud van de documenten niet verifiëren, nu zij daartoe niet deskundig is. Verweerder negeert dat de Liberiaanse autoriteiten bevestigen dat het om echte documenten gaat, die door dezelfde autoriteiten zijn afgegeven.
Verzoekster stelt voorts dat verweerder volkomen negeert hetgeen zij heeft aangevoerd omtrent de verkrijging van de documenten.
In het bestreden besluit komt verweerder met geheel nieuwe argumenten, hetgeen in strijd is met de goede procesorde en reeds in het voornemen naar voren had moeten worden gebracht.
Verweerder stelt dat alleen de handtekening van de consul is gelegaliseerd en dat zulks niets zou zeggen over de inhoud van het document. Blijkbaar is in de visie van verweerder de handtekening van de consul van Liberia van geen waarde. Verweerder miskent het gewicht van het ondertekenen van een (officieel) document. Het argument van verweerder is te kortzichtig en onvoldoende om de documenten als non-documenten af te doen.
Verweerder acht het een 'feit van algemene bekendheid' dat in de Liberiaanse wetgeving de bevoegdheden van de ambassades en Liberiaanse consulaten zijn bepaald en dat terzake geen bepaling zou zijn opgenomen. Vervolgens concludeert verweerder dat de ambassades en consulaten niet bevoegd zijn. Dat de wet van 1945 (gewijzigd in 1972) niet expliciet

bevoegdheden terzake toekent, wil niet zeggen dat er geen bevoegdheid bestaat. Het is aan de Liberiaanse autoriteiten zelf om inzake haar eigen wetgeving te oordelen de wet toe te passen en op te treden. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken geeft aan over de praktijk terzake geen informatie voorhanden te hebben.
Of het document wel of niet bevoegd is afgegeven; de inhoud van de documenten, afgegeven door de Liberiaanse autoriteiten, spreekt voor zich. Verweerder kan en mag niet om het feit heen dat de verklaringen zijn afgegeven door de consul, hetgeen is bevestigd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken.
Verweerders referte aan het algemeen ambtsbericht inzake Liberia van 12 mei 2006 is onjuist. Verweerder leest de ambtsberichten onjuist. § 3.3.4 van het algemeen ambtsbericht van september 2007 verwijst voor uitgebreide informatie naar § 3.3.4 van het ambtsbericht van mei 2006.

Merkwaardig, onzorgvuldig en onvoldoende gemotiveerd is verweerders redenering dat, nu de Kmar geen referentiemateriaal heeft, dit prevaleert boven de documenten van de Liberiaanse ambassade. De documenten van de Liberiaanse ambassade zijn op zichzelf echt beoordeeld door de Kmar en zij verwijzen naar en bevestigen de echtheid van het document van de headquarters Lofa County Police Detachment. Het is niet te volgen dat verweerder het standpunt volgt dat, nu de Kmar het document – bij gebrek aan expertise – niet kan onderzoeken, het daarom geen rechtens relevant document is, terwijl de Liberiaanse ambassade de echtheid ervan erkent.

2.4 De voorzieningenrechter stelt voorop dat niet in geschil is dat alle in rechtsoverweging 2.2 genoemde documenten dateren van na het eerdere besluit van 16 mei 2006.

Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeksters verhaal omtrent de wijze van verkrijging van de in rechtsoverweging 2.2 genoemde documenten haar niet op voorhand onlogisch of onaannemelijk voorkomt. Naar het oordeel van de rechter kan niet worden uitgesloten dat verzoekster niet eerder in de gelegenheid is geweest deze informatie te verkrijgen. Meer in het bijzonder kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet zondermeer kan worden aangenomen dat er in Liberia eerder een instantie was waar verzoekster deze informatie had kunnen verkrijgen.

De documenten 1 en 2, zoals genoemd in rechtsoverweging 2.2, zijn door de consul van de Liberiaanse ambassade in Brussel, mevrouw Doe, voorzien van een stempel "seen and certified" en zijn door haar voorzien van een handtekening. Vervolgens heeft het Ministerie van Buitenlandse Zaken de handtekening van mevrouw Doe gelegaliseerd.
De rechter overweegt in dit verband dat verzoekster, zoals door haar reeds in de zienswijze van 10 oktober 2007 gesteld, heeft gehandeld volgens de door het Ministerie van Buitenlandse Zaken op zijn site onder www.minbuza.nl/nl/reizenlanden/welkom/legalisatie_documenten,landeninformatie beschreven handelswijze. Aan deze site ontleent de rechtbank de volgende passage: "Liberiaanse documenten kunnen derhalve worden gelegaliseerd door de Ambassade van Liberia te Brussel en vervolgens door het ministerie van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage." Verweerder is hieraan naar het oordeel van de rechter ten onrechte voorbij gegaan.

Verweerder heeft zich onder verwijzing naar het algemene ambtsbericht ten aanzien van Liberia van 12 mei 2006, waarnaar in het algemeen ambtsbericht van 27 september 2007 verwezen wordt, op het standpunt gesteld dat mevrouw niet bevoegd was om de door verzoekster overgelegde verklaringen af te leggen of een oordeel te geven over de echtheid

van documenten. De rechter betwijfeld of deze conclusie uit het ambtsbericht kan worden getrokken. De passage op pagina 46 van het ambtsbericht, waarop verweerder zich beroept, is opgenomen in § 3.3.4 van het ambtsbericht, getiteld "Bewegingsvrijheid". In de inleiding van deze paragraaf wordt op pagina 44 het volgende vermeld: "Hieronder volgt informatie omtrent de afgifte van identiteitsdocumenten. De informatie is hoofdzakelijk afkomstig uit wetteksten. Er is geen informatie bekend of, en zo ja in hoeverre, de regelgeving in de praktijk wordt nageleefd." Vervolgens volgt een opsomming van identiteitsdocumenten en hetgeen bekend is omtrent de Liberiaanse regelgeving ten aanzien van die documenten. Onder het kopje "Verklaring met betrekking tot persoonsgegevens/echtheid van een document" staat het volgende: "De Foreign Relations Law of Liberia bepaalt de bevoegdheden van ambassades en consulaten. Deze wet kent geen bepaling die Liberiaanse ambassades en consulaten de bevoegdheid toekent om certificaten en/of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan of over de echtheid van een document." Gezien de plaats van deze passage – in een stuk over identiteitsdocumenten – acht de rechter het de vraag of deze passage, zoals door verweerder betoogd, mede betrekking heeft op documenten als die waar het in deze zaak om gaat. Zo dit al zo zou zijn is het vervolgens de vraag of het feit dat een bevoegdheid niet expliciet is neergelegd in De Foreign Relations Law of Liberia zonder meer de conclusie rechtvaardigt dat deze bevoegdheid niet bestaat. Dit alles klemt temeer nu de hiervoor geciteerde passage en de wijze waarop, in overeenstemming met deze pasage, de facto is gehandeld door mevrouw Doc en buitenlandse zaken bepaald in een andere richting wijzen.

Het voorgaande leidt de rechter tot de conclusie dat verweerder te lichtvaardig heeft geconcludeerd tot onbevoegdheid van mevrouw Voor zover het ambtsbericht al zou wijzen in de richting van onbevoegdheid had het, mede in het licht van de informatie op de site van het ministerie van buitenlandse zaken en de daarmee overeenstemmende handelwijze van dat ministerie en mevrouw minst genomen op de weg van verweerder gelegen zich tot het ministerie van buitenlandse zaken te wenden teneinde hieromtrent meer duidelijkheid te verkrijgen alvorens een beslissing te nemen.

2.5 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.6 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

2.7 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoekster dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. K.S. Smits, als griffier, op 21 NOV. 2007

Afschrift verzonden op: 21

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.
Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

Kantoren Stichthage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en notarissen

Bezorgen
De Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
28 NOV 2007
ZAAKNR. 200700314
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

onze ref. MvA/MP/51009465
uw ref. -
Inzake SvJ /
(IND-nr. 0210.25.2014)

M.M. van Asperen
advocaat
t (070) 515 37 06
f (070) 515 33 65
mm.vanasperen@pelsrijcken.nl

28 november 2007

Hoogedelgestrenge heer,

Namens de Staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik U hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

Een exemplaar van dit beroepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, mr. P.L.M. Stieger.

Met de meeste hoogachting,

M.M. van Asperen

Alle werkzaamheden worden verricht op grond van een overeenkomst van opdracht met de naamloze vennootschap Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn N.V., gevestigd te Den Haag en ingeschreven in het Handelsregister onder nr. 27283716. Op de overeenkomst zijn de algemene voorwaarden van toepassing, die zijn gedeponeerd ter griffie rechtbank Den Haag onder nr. 110/2005. Daarin is een aansprakelijkheidsbeperking opgenomen. De algemene voorwaarden worden op verzoek toegezonden of zijn te raadplegen op

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
28 NOV 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag)
a p p e l l a n t
gemachtigde: mr. M.M. van Asperen
advocaat te Den Haag
(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

mede ten behoeve van haar minderjarig kind

v e r w e e r s t e r
in eerste instantie woonplaats gekozen
hebbende ten kantore van de
gemachtigde: mr. P.L.M. Stieger
advocaat te Waalwijk

1 Inleiding

1.1 Appellant (hierna te noemen: de Staatssecretaris) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 november 2007 (Awb 07/38561 en Awb 07/38559). De datum van verzending is op de uitspraak niet te lezen, de Staatssecretaris gaat er van uit dat de uitspraak is verzonden op de datum waarop deze is gedaan, gelet op de ontvangststempel.

> Een kopie van de bestreden uitspraak wordt hierbij overgelegd als **productie**.

In deze uitspraak heeft de voorzieningenrechter (onder meer) het beroep in een (tweede) asielprocedcure met toepassing van artikel 8:86 Awb gegrond verklaard, het bij de rechtbank bestreden besluit vernietigd en bepaald dat de Staatssecretaris opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van de uitspraak. Voorts is ten laste van de Staat der Nederlanden een proceskostenveroordeling uitgesproken. De vernietiging houdt – kort weergegeven – verband met overgelegde documenten ter ondersteuning van een (deels) nieuw relaas.

1.2 De Staatssecretaris kan zich met deze uitspraak niet verenigen en heeft de volgende grieven.

2 Grieven

2.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rov. 2.4 van de bestreden uitspraak:

> "(..)
>
> Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeksters verhaal omtrent de wijze van verkrijging van de in rechtsoverweging 2.2 genoemde documenten haar niet op voorhand onlogisch of onaannemelijk voorkomt. Naar het oordeel van de rechter kan niet worden uitgesloten dat verzoekster niet eerder in de gelegenheid is geweest deze informatie te verkrijgen. Meer in het bijzonder kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet zondermeer kan worden aangenomen dat er in Liberia eerder een instantie was waar verzoekster deze informatie had kunnen verkrijgen.".

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de laatste alinea van deze rechtsoverweging:

> "Het voorgaande leidt de rechter tot de conclusie dat verweerder te lichtvaardig heeft geconcludeerd tot onbevoegdheid van mevrouw . Voor zover het ambtsbericht al zou wijzen in de richting van onbevoegdheid had

het, mede in het licht van de informatie op de site van het ministerie van buitenlandse zaken en de daarmee overeenstemmende handelwijze van dat ministerie en mevrouw Doe, minst genomen op de weg van verweerder gelegen zich tot het ministerie van buitenlandse zaken te wenden teneinde hieromtrent meer duidelijkheid te verkrijgen alvorens een beslissing te nemen.".

2.2 Op de hiervoor bestreden overwegingen berusten de rechtsoverwegingen 2.5 tot en met 2.7. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief vitieert ook deze rechtsoverwegingen.

3 Aanvulling en toelichting op de grieven

De naar voren gebrachte en gekomen relevante feiten en omstandigheden

3.1 Op 25 oktober 2002 heeft - thans - verweerster in Nederland voor de eerste maal een asielaanvraag ingediend. Zij was op dat moment naar eigen zeggen vijf maanden zwanger. Bij haar aanvraag heeft zij onder meer een Liberiaans paspoort overgelegd, dat bij onderzoek door de Koninklijke Marechaussee vals dan wel vervalst is bevonden.

Tijdens het nader gehoor dat gevolgd is op deze eerste asielaanvraag, heeft verweerster verklaard dat haar (daadwerkelijke) problemen waren begonnen in september 2002. In 1999 waren rebellen van de LURD naar de woonplaats van verweerster, gekomen. Verweerster heeft verklaard dat zij, samen met een aantal andere vrouwen, gedwongen werd wekelijks voor de rebellen te koken (verslag blz. 6, onder 2.8). Voor en enige tijd na de komst van de rebellen voorzag verweerster in haar levensonderhoud door handel te drijven in I . Zij ging vrijwel wekelijks naar en logeerde dan bij een vriendin. Zij heeft voorts verklaard dat zij tijdens haar laatste bezoek aan kort voor haar vertrek in 2002, verzeild raakte in de wijk waar zich regeringssoldaten ophielden en dat zij aldaar problemen ondervond omdat zij door deze soldaten werd herkend als iemand die, volgens deze soldaten, spioneerde voor de rebellen. Die verdenking zou zijn ontstaan door haar "mobiliteit" (blz. 7, de eerste alinea).

Op de vraag van de contactambtenaar of zij zwanger was van een rebel heeft verweerster ontkennend geantwoord. Zij was zwanger van haar echtgenoot (blz. 9, de vierde alinea, van het verslag). Met deze echtgenoot was zij volgens het verslag van eerste gehoor op traditioneel gehuwd. Haar echtgenoot/partner was volgens haar verklaringen tijdens dit eerste gehoor ontwerper van beroep. Verweerster had hem voor het laatst gezien in juli 2002, omdat hij op die dag hun huis verliet om naar Ivoorkust te gaan. Hij wilde daar woonruimte en werk gaan zoeken. Hij zou in december 2002 terugkomen om haar op te halen, maar voordien had verweerster Liberia al verlaten (verslag eerste gehoor, blz. 2, de laatste drie alinea's).

3.2 Nadat een eerdere afwijzende beschikking was ingetrokken en een tweede was vernietigd, is het beroep tegen het derde afwijzende besluit op verweersters eerste aanvraag, van 16 mei 2006, bij uitspraak van de rechtbank van 18 december 2006 ongegrond verklaard. In dit (onherroepelijke) besluit is verweersters relaas ongeloofwaardig bevonden.

Eén van de ongeloofwaardige elementen waarop in de beschikking van 16 mei 2006 is gewezen (op blz. 3, de vierde alinea), is dat verweerster in de (tweede) zienswijze, van 14 maart 2005, naar voren had gebracht dat haar problemen vermoedelijk veroorzaakt waren door ernstige mishandeling van twee buurjongens, terwijl zij daarvan in het nader gehoor geen melding had gemaakt, en in de zienswijze van 11 mei 2006 (blz. 2, de zesde alinea) werd vermeld dat de problemen voor verweerster vlak na *de dood* van twee jongens zouden zijn ontstaan.

3.3 Bij haar tweede asielaanvraag van 4 oktober 2007 heeft verweerster twee, door de consul van Liberia te Brussel gelegaliseerde documenten overgelegd.

Het eerste document is een brief van de heer , "Land Commisioner/Lofa County", van 28 maart 2007, gericht aan de gemachtigde van verweerster. In deze brief verklaart de heer onder meer verweerster al meer dan achttien jaar te kennen. Hij verklaart verder:

> "During the war she was picked up by the LIBERIANS UNITED FOR RECONCILIATION AND DEMOCRACY (LURD) rebels and became their cook. After this she became an enemy of the public. The point is that some members in the public accused her of being a spy for the LDF rebels and personally being the cause that led to the killing of two young boys.
>
> Because of this she was hurt by many people and even now some still do not like her. This is what caused her to leave Liberia and now living in your country. I can not guarantee her safety in Liberia if she considers returning.
>
> (..)".

Wat in deze verklaring opvalt is dat gemeld wordt dat verweerster (door sommigen) verdacht wordt van spionage voor de LDF-rebellen, terwijl verweerster daarvan in haar eerste procedure geen melding heeft gemaakt. De woorden "picked up" en "became their cook" wijzen er, anders dan verweerster tijdens haar eerste procedure heeft verklaard, niet op dat verweerster slechts (hooguit) een maal per week voor de rebellen kookte, door handel in haar levensonderhoud voorzag, daarvoor wekelijks naar reisde en daar de problemen ondervond die haar noopten het land te verlaten.

Het tweede document is een brief van COMMANDER, Lofa County Police Detachment, (L.N.P)", van 18 mei 2007. In deze brief, dat een verslag van een onderzoek zou behelzen, wordt onder meer gemeld dat verweerster de "echtgenote" was van een rebellencommandant genaamd commonly known as who destroyed so many lives in the Lofa County region (..)". Het relaas komt er op neer dat verweerster gedwongen was geweest slechte dingen te doen.

De inhoud van deze verklaring komt niet overeen met verweersters verklaringen in haar eerste procedure.

3.4 In het gehoor van 4 oktober 2007 naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag heeft verweerster naar deze twee documenten verwezen en verklaard dat zij nooit meer contact met haar partner zou willen hebben (niet genummerde blz. 3, ongeveer halverwege). Tijdens dit gehoor heeft zij verklaard dat zij destijds in Liberia met haar man samenwoonde met een buurman van wiens vader het huis vroeger was geweest. Haar echtgenoot was een rebel, één van de commandanten van de rebellen in Liberia (blz. 5). Volgens haar verklaringen kenden veel mensen haar partner en was bekend waar hij bij betrokken was.

Tijdens dit gehoor heeft verweerster verklaard dat zij over de nieuwe feiten en omstandigheden niet eerder heeft verteld vanwege een aantal redenen.

In de eerste plaats wilde zij niet in verband gebracht worden met haar "man". In de tweede plaats was zij bang dat hij haar zou weten te vinden als zij iets over hem zou vertellen, in de derde plaats wilde zij liever niet over "rebellen zaken" spreken en in dat verband niet over zichzelf en deze man omdat zij niet wilde dat men slecht over haar zou denken en in de vierde plaats vond zij dat je deze zaken pas goed uit kunt leggen aan een persoon die een vriend of familie van je is. Zij vond het tijdens het interview heel moeilijk om alles te vertellen en open kaart te spelen. Zij is dat uit de weg gegaan. Zij heeft de naam van de man wel genoemd en verteld dat zij gehuwd waren, maar niet verteld op welke wijze zij was gehuwd.

3.5 Tijdens het zojuist genoemde gehoor verklaart verweerster voorts hoe zij in Nederland kennis kreeg aan een man die via de Verenigde Staten naar Liberia zou gaan en hoe zij met een brief van de ambassade, die zij overigens niet (in kopie) heeft overgelegd, aan deze man heeft gevraagd haar documenten te leveren die haar relaas konden onderbouwen. Ze heeft slechts een (achter)naam van deze man gegeven (blz. 4, de op één na laatste alinea). Zij weet ook niet waar deze man woont, behalve dat dat in de Verenigde Staten is. Via deze man zouden de twee stukken, die zij bij haar aanvraag heeft overgelegd, uit Liberia naar haar advocaat zijn gezonden.

3.6 Op 15 juni 2007 is verweerster, naar eigen zeggen tijdens het gehoor, naar de Liberiaanse ambassade (te Brussel) gegaan met de twee eerder genoemde documenten. Mevrouw Doe, de consul, heeft beide documenten op dezelfde dag gelegaliseerd (blz. 7, de derde alinea). Verweerster heeft verklaard dat zij op de ambassade niets anders heeft hoeven tonen dan haar W-document. Dat was op zich al niet nodig omdat de consul uit een gesprek kan opmaken wie iemand is en waar hij of zij vandaan komt en men vervolgens mag uitleggen waarvoor men komt, aldus verweerster (niet genummerde blz. 7, de vierde alinea).

De beoordeling van de zaak

3.7 Volgens vaste rechtspraak van Uw Afdeling moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een besluit op een herhaalde aanvraag, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vòòr het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vòòr het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op die bepaling, behoorden te worden overgelegd.

Vergelijk bijvoorbeeld ABRS 13 maart 2006, JV 2006, 195.

3.8 De voorzieningenrechter had daarom moeten beoordelen of de verklaringen van verweerster, zoals afgelegd tijdens het gehoor van 4 oktober 2007 konden worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden als hiervoor bedoeld. De voorzieningenrechter heeft dit ten onrechte nagelaten. Als hij deze beoordeling wel had verricht, had hij tot de conclusie moeten komen dat de wijziging van verweersters asielrelaas ten opzichte van hetgeen zij eerder naar voren had gebracht niet kon worden beschouwd als een rechtens relevant nieuw feit of nieuwe omstandigheid. Niet valt immers in te zien dat van verweerster niet had mogen worden verwacht dat zij deze verklaringen eerder had afgelegd. Hierbij wijst de Staatssecretaris erop dat verweerster in de eerste asielprocedure ruimschoots de gelegenheid heeft gehad naar voren te brengen wat zij naar voren had te brengen, te meer nu tussen de aanvraag en het uiteindelijk onherroepelijk geworden besluit meer dan drie en een half jaar waren verstreken. Onder die omstandigheden valt te minder in te zien dat verweerster niet eerder heeft verklaard over haar beweerdelijke positie als "echtgenote" van een beruchte rebellencommandant en de gevolgen die dat voor haar zou hebben gehad.

3.9 Vervolgens had de voorzieningenrechter dienen te oordelen dat - in het verlengde hiervan - de door verweerster bij haar tweede aanvraag overgelegde stukken ter onderbouwing van haar (grotendeels) nieuwe relaas uit dien hoofde evenmin konden

worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden als hiervoor bedoeld. Zoals Uw Afdeling eerder heeft geoordeeld, kunnen bewijsstukken onder omstandigheden wel worden beschouwd als feiten die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, doch dan moet het gaan om bewijsstukken ten aanzien van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden.

Vergelijk de hiervoor genoemde uitspraak van 13 maart 2006.

Daarvan is in dit geval geen sprake. Ook dit heeft de voorzieningenrechter miskend.

Voor zover de verklaring van de heer in beginsel zou moeten worden beschouwd als een bewijs van een in de eerste procedure naar voren gebrachte omstandigheid, namelijk betrokkenheid van verweerster bij de dood van twee jongens, rechtvaardigt dit document ook in zoverre geen hernieuwde rechterlijke beoordeling, alleen al omdat de heer in het document verklaart dat hij verweerster al ruim achttien jaar kent, terwijl verweerster tijdens het gehoor bij herhaling verklaart dat zij de heer niet kent (zie het verslag, niet genummerde blz. 5). Voor zover dit een en ander zou kunnen worden verklaard door de bekendheid van verweerster als vrouw van een rebellencommandant, hangt dit onverbrekelijk samen met het nieuwe relaas van verweerster en kan alsdan ook dit deel van de verklaring uit dien hoofde nog immer niet worden beschouwd als nieuw feit of nieuwe omstandigheid als hier bedoeld.

3.10 De voorzieningenrechter heeft, voor zover nog van belang, voorts miskend dat de identiteit van verweerster nog immer niet vaststaat, omdat zij geen (betrouwbare) identiteitsdocument heeft overgelegd. Zodoende kan ook niet worden vastgesteld dat de overgelegde documenten, wat daarvan verder zij, betrekking hebben op de persoon van verweerster.

3.11 Voor de goede orde zij ten slotte opgemerkt dat, wat de betekenis van de legalisatie door de Liberiaanse ambassade van de door verweerster overgelegde documenten ook kan zijn, in ieder geval uit niets blijkt dat deze legalisatie enige betekenis heeft voor de inhoud van de documenten. Uit niets blijkt dat door de ambassade enig onderzoek is verricht naar de inhoud van de documenten, terwijl uit de omstandigheden waaronder de legalisatie naar zeggen van verweerster heeft plaatsgevonden (zie hiervoor, onder 3.6), erop duiden dat geen onderzoek heeft plaatsgevonden. De documenten zijn immers gelegaliseerd op de dag dat verweerster naar Brussel is gereisd om de documenten te laten legaliseren.

3.12 Gelet op al het voorgaande had de voorzieningenrechter het beroep ongegrond moeten verklaren.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het beroep.

Den Haag, 28 november 2007

advocaat

behandeld door	M.M. van Asperen
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 06
fax	(070) 515 33 65
e-mail	mm.vanasperen@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009465
referentie	IND-0210.25.2014